Senecký raj

LETO

Farma SLVS

Majster štetca

Hurá, prázniny !

MDD

2/2013

Súkromné liečebno-výchovné sanatórium
Diaľničná 1,
903 01 Senec

Úvodník

Každý z nás sa teší na leto. Ale v prvom rade si ho musíme zaslúžiť. Všetci vieme, že leto je najkrajšie obdobie roka. Prajeme si, aby sme boli doma s rodinou a na dovolenkách. Keďže sme v SLVS Senec, tak ešte nevieme či pôjdeme všetci na prázdniny. Ale určite pôjdu tí, čo si ich zaslúžia. Jedno je však isté. Keď budeme cez leto doma, tak budeme chodiť na kúpaliská, dovolenky a všeličo iné. Tí čo nepôjdu domov určite budú chodiť aspoň na výlety. Niektorí chalani sú takí, že nemajú kam ísť. Je mi ich ľúto, hlavne tých, čo nemajú rodičov. Ale aby sme vám spríjemnili letné chvíle a oddych, tak sme pre vás aj tentokrát pripravili ďalšie číslo Seneckého raja. Chlapci znova niečo zaujímavé napísali a vytvorili. Povedia vám ako budú tráviť leto, alebo aké želanie by sa im malo splniť vo vymyslených príbehoch. Prinášame vám aj fotografie tried, ktoré končia školský rok 2012/2013 v našom zariadení.

Prajeme vám príjemné čítanie!

Sebastián, 6. ročník

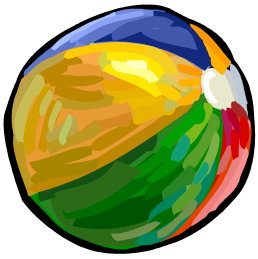

Obsah

Básnici z lavice.....str. 3

Tri želania.....str.4 - 5

Majster štetca.....str. 6

Hurá, prázdniny!..... .str.7

Moja životná láska.....str. 8

Kto som? .....str. 9

Na kávičke s..... str. 10

Rozlúčka so ZŠ.....str. 11

Naši obľúbení spisovatelia..... str.12

Farma SLVS.....str. 13

MDD.....str. 14 - 15

Sci-fi poviedka.....str. 16

Končíme školský rok.....str. 17 - 19

Zabavme sa.....str. 20

Redakčná rada

Šéfredaktor: Sebastián, 6. ročník

Grafická úprava: Marcel, 9. Ročník

Redakčná spolupráca: Lukáš, Adam, Andrejko, Jaroslav, Nikolas, Michal, Patrik, Lukino, Marcel, Peter, Erik, Jakub

Básnici z lavice

Sen

Mávam jeden sen, ktorý splniť si chcem a prežiť
Ho chcem s jedným dievčaťom, ktoré mám rád.
Nie si to ty, ani ty. Ty prosím ťa radšej zabudni.
Nikdy som ťa nevidel ani nepoznal.
Toto silné puto ja a ty. Nebudeme len kamaráti,
Buďme niečo viac. Aj keď neviem ako to dosiahneme,
ver tomu, spolu to zvládneme.

R: Milujem ťa, čo s tým spravíš?
Ty ma už nenapravíš.
Času dosť máme byť spolu,
a predsa stále nie sme spolu.

Mávam jeden sen,
ktorý splniť si chcem.
S dievčaťom ktoré mám rád,
prežiť krásny deň.
Nie si to ty, ani ty, ty radšej zabudni.
Nechcem prežiť život smutný, záludný.

Dávam ti sľub, že lásky puto nič nezlomí, neprepáli.
Zvládneme všetko. Dievča to krásne a aj slzy v žiali.
Nechcem byť len kamarát čo v triede stolov sedí,
na lavicu nakreslím ti srdce s nápisom moja „lejdy“.

Milujem ťa, čo s tým spravíš?
Po šepky to isté vravíš.
V letnom slnku aj v mraze bude nám fajn, fajn, fajn.
Nikdy sa nechcem zobudiť, chcem ďalej o tebe snívať,
ako ťa nesiem v náručí na lúku, kde kvitne niva.
Učím ťa jazdiť na koni a v oblakoch lietať,
tvoje dlhé vlasy do vrkočov s vetrom spletať.

Jakub, 7. ročník

Tri želania

Príbeh prvý

Toto je príbeh o tom, ako som šiel po púšti a stretol som tam takú starú paniu, ktorá mi povedala, že ak jej dám napiť vody, tak mi splní 3 želania. Tak som z plecniaka vytiahol fľašu s vodou a podal jej nech sa napije. Keď sa napila, tak poďakovala a povedala mi, že si mám niečo zaželať.

Moje prvé želanie bolo, aby som dlho žil, druhé aby som mal peknú ženu a aby z neba padali eurá. Keď som to dopovedal, tá stará pani zmizla. Ja som potom pokračoval v ceste a keď som prišiel do mesta, tak z neba začali padať eurá a zoznámil som sa s peknou ženou.

No ako dni plynuli, eurá boli všade, vláda zrušila platnosť eur, takže tie eurá mi boli zbytočné, žena mi umrela a ja som bez peňazí sám, žil som dlhý a smutný život.

Zdeno, 8. ročník

Príbeh druhý

Volám sa Nikolas, mám 15 rokov a svoj denník som začal písať ako sedem ročný. Moje prvé želanie bolo keď som dovŕšil 13, chcel som si kúpiť motorku. Moje druhé želanie bolo keď som mal 14 a bolo to želanie, že stretnem obľúbeného speváka Kaliho. Moje tretie želanie bolo keď som mal 17 rokov, že si spravím vodičský preukaz na auto.

Jedného dňa som išiel po ulici a stretol som zlatú vílu. A tá mi povedala, či mám nejaké tri želania. A ja som odpovedal: „Mám a chcem, aby sa mi splnili." A víla odpovedala: „ Ja ti ich splním, ale spravíš pre mňa niečo." Tak som víle povedal, že ja spravím všetko preto , aby sa mi tie tri želania splnili. Tak mi povedala, že prvá úloha je , že pre ňu vykradnem banku. Tak som že dobre, ale polovica bude moja. Povedala mi, že na ďalšej ulici je banka, tak je veľký trezor na ktorom je kód 1997 pupuško. A musím sa dostať cez prvú líniu strážnikov. Tak ja som povedal: „ Dobre, ale potrebujem na to nejakú zbraň. Tak ona mi vyčarovala zbraň kaliber 98. Tak som išiel do banky, dostal som sa za dozorcov, zadal som pin kód a trezor sa otvoril. Zobral som peniaze, 1 miliardu. Vyčistil som po sebe stopy a odišiel som naspäť za vílou. Dal som jej 50% peňazí. A ona povedala, že teraz mi splní ďalšie želanie, ale že musím chytiť zlatú rybku. Opýtal som sa, prečo práve zlatú rybku? Víla povedala že preto, lebo ju prečaruje na zlatého vílieho chlapa. Tak som išiel k jazeru. Nahodil som udicu a za päť minút som chytil zlatého kapra. Tak som jej ho odniesol a splnila mi druhé želanie. Tak a teraz posledné želanie. Ona odpovedala: „Toto bude najťažšie. Polepši prezidenta."Ja som povedal že ho polepším, ale potrebujem čarovnú palicu. Dala mi čarovnú palicu a išiel som prečarovať prezidenta na lepšieho. Čáry, máry, fuk. Prečaroval som ho a odišiel naspäť ku víle.

Ona poďakovala, splnila mi všetky tri želania.

Niko, 8. ročník

Príbeh tretí

Niekedy ľudia majú naozaj šťastie - nešťastie ako ja a môj kamarát Marcel, s ktorým som cez jarné upratovanie doma zmenil celý svoj život.

Jeden pekný deň mi zavolal kamoš Marcel, že či mu nepomôžem upratovať. Šiel som k nemu a začali sme najprv izby, kúpeľňu, záhradu a šopu. Boli sme z toho hotoví, reku padne si odpočinúť. Sedíme, dali sme si pukance, pozeráme telku no a vtom vypadol prúd a prišla búrka. „Čo teraz," povedali sme si, „no nič, musíme nahodiť istič ktorý je v pivnici, tak poďme!" Zobrali sme baterky a šli sme do pivnice. Bola tam tma, temno, samé haraburdy, staré hračky, no istič nikde. Nakoniec sme odhádzali hračky a našli sme truhlicu . V tej truhlici boli samé čudné knihy, no jedna z nich bola celá zlatá. Otvorili sme ju, no v tom momente nám vyletela z rúk a začala hovoriť. „Som čarovná kniha kúziel, splním vám obidvom tri želania, no pozor! Vyberajte s rozumom." Zvolili sme si spolu veľa peňazí, veľa dievčat a krásne autá.

No z veľa peňazí sme začali byť namyslení, dievčatá nám zošpatneli a autá nestačili. Chceli sme ďalšie želania, čo už nebolo možné a preto odvtedy s Marcelom stále navštevujeme jeho starú pivnicu a prosíme knihu o želanie, no ona už žiadnu moc nemá.

Lukáš, 9. ročník

Príbeh štvrtý

S kamošmi sme šli zo školy a na zemi bol telefón. Bol stredne veľký. Hneď sme sa obzreli či niekto ide. Nikto tam nebol, tak som ho zodvihol a zrazu zazvonil. Hlas v telefóne povedal, aby som si vybral tri želania.

Zavolal som kamarátov, oni prišli. Najskôr sme si mysleli, že si z nás robí srandu, tak sme si priali raketu, ktorá štartuje cez záchod a letí von komínom do vesmíru. Mali sme ju! Hneď sme zmenili názor, veľmi sme sa tešili a rozhodovali sme sa čo ďalej. Hneď som si prial aby sme mohli mať ja a moji kamoši po desať prianí viac. Priali sme si hlúposti, kopu dievčat, autá, bicykle, veľa peňazí. Vždy keď sme mali posledné želanie, tak sme si priali ďalších sto prianí. Džin z telefónu bol už vyčerpaný a priania ktoré sme si priali neboli také, aké mali byť. Napríklad vyčaroval auto s dvoma kolesami a ostatné mu chýbali. Tak sme sa ho spýtali čo to má znamenať. Povedal že slabne, lebo si toho veľa želáme. Dohodli sme sa, že si s chalanmi budeme menej želať.

Priali sme už len nesmrteľnosť a mladosť, aby sme vedeli čarovať a postupne sme už džina nepotrebovali. Priali sme si aby zmizol a aby žil normálny život ako ktokoľvek iný.

Paľo, 8. ročník

Majster štetca

Medzi nami je veľa takých chlapcov, ktorí radi kreslia.
Dnes sme sa vám rozhodli predstaviť tvorbu Patrika.

Hurá, prázdniny!

Chachaland

Kto si všimol nadpis, ten nech pozorne číta. Je to tábor. Tento rok sa koná pri Považskej Bystrici. Dá sa povedať, že je to celkom obľúbený tábor, je na ňom veľa zábavy.

Tento tábor som našiel náhodou, keď som si čítal čo sa tam všetko bude diať, tak som bol rád. Na začiatok privítajú chachalanďákov tak sa volajú tí, čo idú na tento tábor. Po privítaní sa večer spustí dvojhodinová diskotéka. Teším sa na ňu, sú tam dva turnusy, ja idem na ten druhý. Na prvý turnus ide okolo 130 detí a na druhý okolo 120. Preto píšem okolo, lebo tam boli ešte nejaké voľné miesta. Neviem ako to zvládnem s toľkým počtom detí. Najviac sa teším na baby a nových priateľov. Pri Považskej Bystrici je taká dedinka Podskalie, tam sa bude konať. Keď som si pozeral fotky, tak som tam našiel aj bazén, mal by tam byť aj bufet a viac neviem, lebo sa chcem prekvapiť. Ubytovanie by malo byť super. Na jednej izbe býva 2-6 detí, je tam aj napísané, že izba má nový nábytok a jedáleň ani nehovorím. Do Chachalandu môžu ísť deti od 9-15 rokov. Ide tam aj autobus, ale ja idem autom, lebo ide veľa detí skoro z celého Slovenska. Ako som si prečítal, nie je toho veľa čo som sa dozvedel, ale mohlo by to stáť za to.

Do začiatku tábora si odpočítavam dni, aj dnes. A čas sa nezadržateľne blíži.

Jakub, 7. ročník

Moja najlepšia dovolenka

Moja najlepšia dovolenka bola, keď som išiel s bratom a jeho frajerkou do Dubaja.

Boli sme v hoteli, čo vyzeral ako plachetnica. Bola to celkom dobrá dovolenka, aj dosť drahá, ale to nevadí. V hoteli sme si objednávali všelijaké jedlá – špagety, kačicu, zmrzlinu a samé dobroty. Spoznali sme sa s novými ľuďmi, napríklad s mojou bývalou frajerkou. Vtedy som sa s ňou trochu rozprával, dozvedel som sa že už má nového frajera Imra. A bol to dobrý chalan, mal veľa peňazí a kúpil jej všetko čo chcela. Chodili sme do luxusnej reštaurácie, ktorá sa podobala na loď. Bola celá z dreva. Tešil by som sa, keby som ešte šiel na takú dovolenku. Veľmi sa mi tam páčilo.

Aj tento rok by som mohol ísť objavovať nové miesta. Táto dovolenka v Dubaji bola zatiaľ moja najlepšia.

Adam, 8. ročník

Čo budem robiť cez letné prázdniny?

Keď po mňa príde tatinko v júni, tak poobede pôjdeme do Bratislavy. Budem tam u neho niekoľko týždňov. Potom pôjdem k Marekovým rodičom. Marek je mamin priateľ. S ním sa hrám futbal. 1. júla by sme mali bývať v Seredi. Zahrám sa doma na notebooku. Potom pôjdem k dedkovej sestre z ocinkovej strany. Tam sa budem hrať na počítači a budem chodiť hlavne na facebook a youtube. Som zvedavý, kto pre mňa príde. Či to bude ujo Peťo, teta Helka, alebo prídu pre mňa všetci. Veľmi sa teším na letné prázdniny.

Andrejko, 5. ročník

Moja životná láska

Prišiel som do ústavu, kde som objavil svoju životnú lásku. Nikdy som si to nemyslel, že sa mi to môže prihodiť.

Jedného dňa do nášho zariadenia nastúpila pracovať nová vychovávateľka. Bola taká krásna, že som sa do nej zaľúbil na prvý pohľad. Keď sa na mňa usmiala, bol som celý šťastný. Zniesol by som jej aj modré aj z neba. Mala krásne oči, vlasy čierne ako uhoľ a milý hlas. Nazbieral som jej plné dlane čerešní. Na druhý deň som jej povedal, že ju ľúbim. Nepovedala na to nič, ale ja som rád že to vie.

Viem že som pre ňu mladý, ale som veľmi zaľúbený.

Jarko, 5. ročník

Kto som?

Zdravím, volám sa Lukáš, mám 16 rokov a pochádzam z dediny Šoporňa. Pre tých čo nevedia kde to je, je to neďaleko Serede pri Trnave.

Som dedinčan, pracovitý. Stále by som niečo robil a nenudil sa. Som tu preto, že som nechodil do školy a radšej som doma pracoval, alebo bol s kamarátmi. S kamošmi sme zarábali peniaze aby sme prispeli na stravu a v zime sme chodili do lesa na drevo, pretože na dedine nie všetci majú peniaze na plyn. Musia kúriť tuhým palivom. No mňa to celkom bavilo, pretože som to robil pre mamu, na ktorej mi záleží najviac na svete. Keby nebolo jej, nemal by som dôvod žiť. No a v tom to bolo. Mal som veľa práce, chcel som doma pomôcť, no ublížil som sebe. Zanedbal som školu a vzdelanie a nemyslel som na budúcnosť. No bol tam aj ďalší problém, vo vzdelaní. Môj životný štýl bol odlišný od ostatných. Všetci v škole boli bohatší, mali bezstarostný život, boli rozmaznaní, no a ja úplne odlišný. Nemal som rovnocenných kamošov, moji boli 17 – 30 roční. S nimi som si rozumel.

Baví ma elektrotechnika, opravujem počítače, rádiá, dvd prehrávače atď. Temné stránky spomínať radšej nebudem.

Lukáš, 8. ročník

Volám sa Patrik a mám 15 rokov. Moju budúcnosť si chcem v živote zariadiť tak, aby som sa mal čo najlepšie.

Chcel by som sa pohybovať v oblasti gastronómie a stať sa šéfkuchárom. Veľmi ma to baví a chcel by som sa tým živiť. Môj štart do života nebude určite ľahký, keďže som dieťa z detského domova v Bernolákove. Moji biologickí rodičia ma odvrhli už v šiestich rokoch môjho života. Nemôžem sa na nikoho spoľahnúť, iba na moju sestru Veroniku, pretože jej verím a stojí vždy pri mne keď to potrebujem. Učeniu som moc nedal, ale teraz som si uvedomil, že vzdelanie je to najhlavnejšie. Keď nie si vzdelaný, dá sa povedať že nemáš nič. Teraz som sa však dostal do SLVS Senec, lebo som robil „dobré veci". Môj pracovný štart určite tiež nebude veľmi ľahký, keďže som rómskeho pôvodu. Niektorí ľudia hádžu všetkých Rómov do jedného vreca. Chcel by som im aj touto cestou povedať, že aj Cigán vie spraviť veľké veci a dotiahnuť to v živote ďalej ako len na sociálne dávky.

Aj ja si raz chcem založiť rodinu a mojím deťom chcem ísť príkladom a vzorom.

Patrik, 8. ročník

Na kávičke s . . .

pánom vychovávateľom Váchom

Aj v tomto čísle sme sa rozhodli, že vyspovedáme ďalšieho zamestnanca SLVS Senec. Teraz sme si posvietili na pána vychovávateľa Váchu. A ako odpovedal na naše otázky? Prečítajte si v nasledujúcom článku.

Michal, 8. ročník

Na začiatok by som sa vás chcel opýtať ako sa vám páčil deň detí kde ste hrali futbal. Vyhrali ste?

Deň detí bola jedna výnimočná udalosť. A futbal? Príliš veľa nervov a pritom to mala byť zábava.

Veľmi nám chýbate v škole ako učiteľ matematiky. Len pre zaujímavosť. Chýbame aj my vám?

Áno a veľmi. Učenie ma veľmi baví, vidím v tom zmysel a mám z toho dobrý pocit, keď sa mi podarí vás niečo naučiť. Teší ma, že vám chýbam.

Ani nie celý týždeň ste znovu vychovávateľ skupiny G. Aké máte pocity z tejto skupiny?

Rád pracujem s touto skupinou. Sú v nej väčšinou najstarší chlapci ústavu a po týždni môžem konštatovať, že naša spolupráca je a bude o vzájomnom rešpektovaní.

Myslíte si, že ste najobľúbenejší vychovávateľ v SLVS?

Určite nie najobľúbenejší, počul som o sebe, že som najprísnejší.

Aké máte plány na prázdniny?

Oddýchnuť si s rodinou niekde ďalej od civilizácie, od mobilov a pár týždňov relaxovať pri vode a s dobrou knihou v ruke.

Máte rád Formulu 1? Aký je váš najobľúbenejší jazdec?

Môj najobľúbenejší už nejazdí (Schumacher). Fandím však i Rosbergovi a Massovi.

Vaše obľúbené jedlo?

Sviečková na smotane, ale dá sa povedať, že zjem všetko jedlo. Nepreberám, nie som náročný čo sa jedla týka.

Úprimne, koho máte z ústavu najradšej?

Mám rád všetkých chlapcov tohto ústavu.

Na záver, akú máte náladu?

Ja mávam väčšinou dobrú náladu.

Rozlúčka so ZŠ

Ja som vystriedal tri základné školy, ale každá mi niečo dala a niečo vzala. Ale väčšinou dala. A dala mi nových kamarátov, vzdelanie, ľudí na ktorých sa nezabúda a ktorí ostanú v pamäti do smrti. Každá škola mi dala veľký kus do života, naučil som sa čítať, písať, počítať. Nikdy nezabudnem na tie učiteľky, ktoré sa ku mne správali pekne a ja som sa slušne správal k nim. Ale vždy budem pamätať aj na tých učiteľov, ktorí boli horší a chceli, alebo nechceli mne a iným zle. Ďakujem vám. Toto zariadenie v ktorom som mi dalo veľmi veľkú radu do života a naučilo ma život vnímať z inej perspektívy. Uvedomil som si, že nikto nie je dokonalý. Veľmi by som sa chcel poďakovať pánovi Jurčákovi, pani riaditeľke a jej zástupkyni.

Peťo, 9. ročník

Konečne odchádzam zo základnej školy! Budem chodiť na strednú školu do Žiaru nad Hronom. S niektorými ľuďmi z tejto školy sa už nestretnem, možno s podaktorými áno. Rád by som sa poďakoval učiteľom a vychovávateľom, že mi pomáhali. Ale veľmi sa už teším na strednú školu, lebo tam budem s kamarátmi a v pohodovými ľuďmi.

Erik, 9. ročník

Na ZŠ som už desiaty rok a myslím si, že za tých desať rokov som si tam užil dosť. Dostal som sa odtiaľ dvakrát do ústavu, samozrejme aj svojou vinou. Momentálne som tu ešte stále a už sa teším na tú predstavu, že som tu poslednýkrát. Za tie roky som vystriedal 5 škôl a stále si myslím, že najlepšie mi bolo na tej úplne prvej. Mám odtiaľ dodnes pár veľmi dobrých kamarátov. Tak isto učiteľov som tam mal dobrých. Ale už sa teším sa na strednú školu.

Marcel, 9. ročník

Deviaty ročník, šk. rok 2012/2013

Naši obľúbení spisovatelia

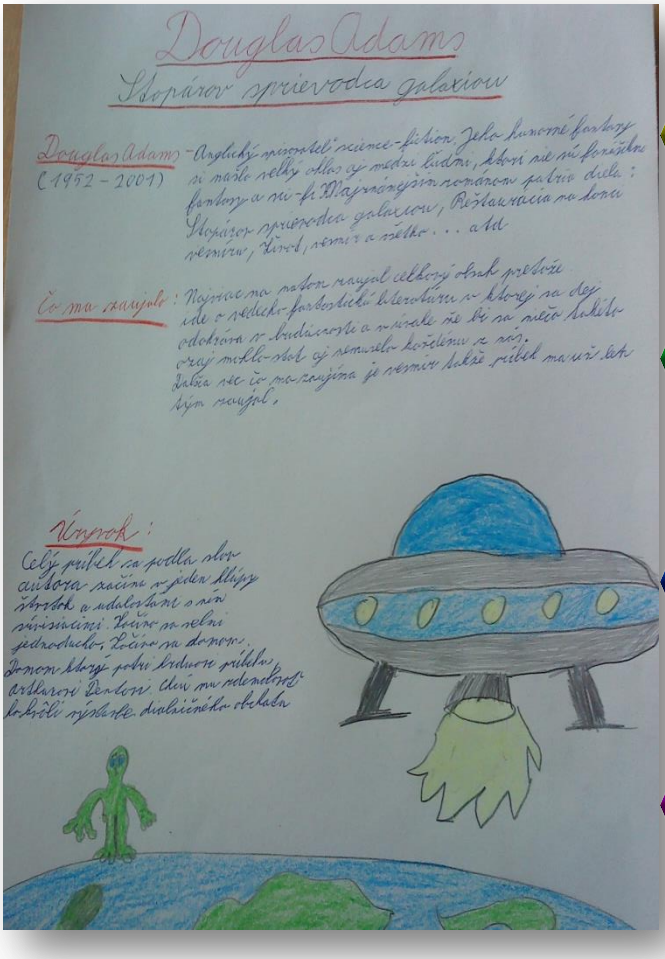

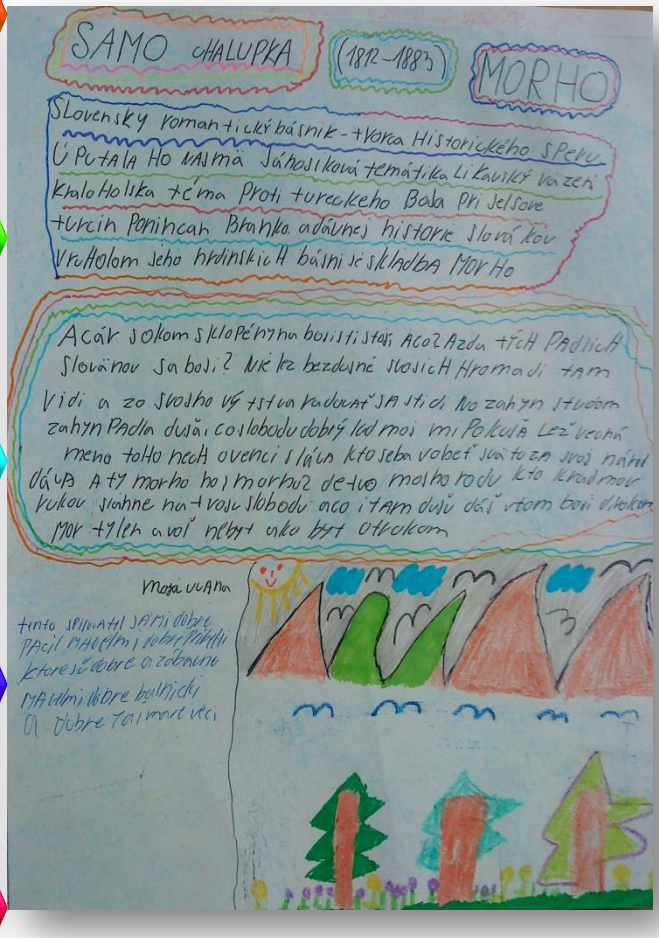

V škole máme radi projektové hodiny. Občas sa pustíme do väčších, inokedy do menších projektov. Tu sú ukážky našich prác z hodín literatúry, kde si každý z nás vybral spisovateľa, ktorý ho najviac počas roka zaujal. Úvahy o spisovateľoch a ich tvorbe sme doplnili ilustáciami.

Farma SLVS

Rozhodli sme sa napísať o našej farme, lebo sa nám páči ako sa tam učni starajú o zvieratá. Vznikla pred ôsmimi rokmi. Je fajn, že je tu tak veľa zvierat. Sú tu kone, prasatá, kozy, ovce, sliepky, čínske prasiatka, okolo sa pasú muflóny. O farmu sa stará pán Ľuboš a pomáhajú mu najstarší chlapci zo zariadenia, učni – Vlado, Martin, Marek, Peter, Erik. Starajú sa o zvieratá tak, že im každý deň dávajú čistú vodu, jesť a hlavne aby boli v čistom prostredí v ktorom žijú. Teraz máme deväť koní, volajú sa Amara, Tina, Leo, Markus, Lica, Dianesz atď. Pred mesiacom sem doniesli poľovníckeho psa, nášho kamaráta Rexa. Už si u nás zvykol. Každé ráno nás vyprevádza do školy a potom ide robiť spoločnosť učňom. Naša hipoterapeutka je pani Veronika. S ňou chodíme na kone a učí nás, ako sa na nich jazdí, ako sa o ne treba starať. My ostatní chodíme na farmu skoro každý deň pomáhať, ak sa dá. Takto sa staráme o našu farmu a je tu naozaj pekne.

Naše krásne kone, najlepšia koza na svete a modelky ovce

A ako vyzerá typický deň farmárov?

Ako sme už povedali, o farmu sa starajú hlavne učni, ktorí spolu s vychovávateľmi každý deň niečo vymýšľajú. Ráno vstanú, idú si umyť ruky pred raňajkami. Keď sa farmári poriadne najedia, lebo potrebujú načerpať silu, tak čakajú na vychovávateľa a spolu idú nachovať zvieratá. Keď sú už aj zvieratá na farme naraňajkované, tak tam chlapci zveľaďujú okolie. Nedávno tam vymysleli plot, tak sme boli radi, lebo z farmy stále utekali kozy a ovce. Teraz máme plot krajší a lepší ako bol predtým. Keď majú učni čas, tak stále urobia nejakú robotičku naviac, aj keď sa niektorým nechce toľko pracovať. Keď chlapci všetko porobia zaslúžia si oddych.
A takto to ide stále dookola, lebo o zvieratá sa treba starať vždy.

Lukáš a Niko, 8. ročník

Medzinárodný deň detí

Privítanie na začiatku dňa

Hádzanie granátom

Tak veľmi sme sa tešili na deň ktorý je venovaný len nám, deťom. Počasie nám najskôr neprialo, ale po pár dňoch sa na oblohe objavilo slnko a nám nebránilo nič v tom, aby sme si užili deň plný zábavy, dobrého jedla a súťaží. Už od rána sme sa pripravovali na to, aby všetko dopadlo čo najlepšie. Spolu s našimi vychovávateľmi sme si pripravili stanovištia kde sme súťažili. Hádzali sme granátom na cieľ, premýšľali koľko nových slov budeme vedieť vytvoriť v hlavolame, zmerali sme si sily v robení kľukov, šikovnosť a trpezlivosť v nosení pingpongovej loptičky po trati. Potrápilo nás aj skákanie na čas vo vreci, hlavne vtedy, keď sme sa len tak – tak do toho vreca zmestili. A viete z čoho sme sa tešili ako malé deti? Zo skákacieho nafukovacieho hradu. Veru, hrad mal čo robiť keď mal udržať niektorých z nás. Pre hladné bruchá pani kuchárky a vychovávatelia nachystali chutný guláš, žemle s výborným pečeným mäskom, večer sme si opiekli špekáčiky. A aby sme sa predviedli v tom čo vieme, tak sme si na jarnom slnku zorganizovali s pánom Drapákom koncert. Dúfame, že nás bolo počuť až do mesta, aby každý vedel aký talent v nás drieme. Takmer celý deň nám spríjemňovali aj chlapci v kostýmoch, bláznivých parochniach a pani Nina v najnovšom z modelov letných šiat. Keby každý deň bol taký ako náš MDD v SLVS Senec, určite by sme sa nikdy nenudili. Na druhý deň v škole sme boli unavení, ale mali sme veľa nových zážitkov a spomienok, na ktoré určite tak skoro nezabudneme.

Žiaci 5. ročníka

Čo si tona nás zasa vymysleli?

Hlavolam

Nafukovací hrad

Najlepší maskot

Skáčeme ako zajace v poli

Náš koncert

Sci - fi poviedka

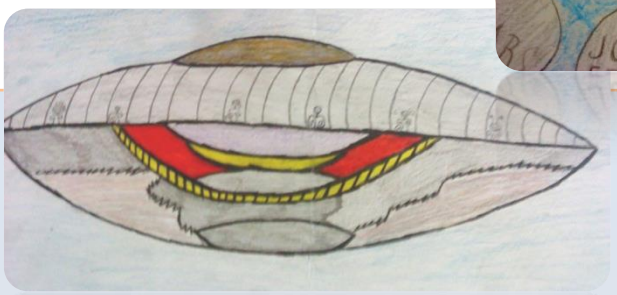

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden malý chlapec a to som bol ja. Mal som deväť rokov. Išiel som večer domov a zrazu pozriem na oblohu a vidím svetlo. Zostal som stáť na mieste a iba som pozeral s otvorenými ústami, lebo som bol vystrašený. Nevedel som, čo to je. Svetlo sa stále približovalo, zjavila sa vesmírna raketa, zospodu sa otvorili dvere a spustilo sa lano. Na lane sa spúšťali dvaja mimozemšťania. Začal som plakať a stále som sa ich pýtal čo odo mňa chcú. Povedali my aby som šiel s nimi do nového domova. Tak som šiel. Keď som nastúpil do vesmírneho lietadla, bolo tam veľmi čudne, strašne, veľmi veľa káblov, boli tam aj zbrane a veľmi veľa gombíkov a káblov. Zaspal som a zrazu som sa zobudil a bol som v ich vesmíre. Bolo to tam veľmi zlé. Hore je úplne inak než u nás na Zemi. Tam nejdú autá po ceste, ale lietajú. Je tam iný vzduch, stromy, svietila tam oranžová obloha. Všade bolo veľa mimozemšťanov a len som pozeral odkiaľ stále vychádzajú, veď tam bolo len zopár domov. Dvaja ma chytili a odviedli do domu, kde bolo napísané „pre ľudí". Keď sme vstúpili hneď zazneli čudné zvuky a zasvietili prudké svetlá. Potom ma pripútali na stôl a dali mi injekciu. Zaspal som. Začali mi narezávať hlavu a úplne mi vymenili mozog za iný. Dali mi do mozgu čip. Aj mňa premenili na mimozemšťana. A viete čo? Stále chodím medzi vami a vyberám ďalšieho koho zmením.

Niko, 8. ročník

Ivan, 6. ročník a Adam, 8. ročník

Končiace ročníky v školskom roku 2012/2013

2. ročník

Náš najmladší

Peťko

5. ročník

6. ročník

7. ročník

Blahoželáme

Veľa ďalších rokov, veľa šťastných krokov
veľa dobrých vecí, želáme Vám všetci.

Andrejko, 3.jún
12 rokov

Jakub, 2.jún
14 rokov

Jaro, 11. Jún
11 rokov

Zabavme sa

T	O	G	N	I	J	A	D	R	O	P
S	R	M	I	Ľ	O	P	O	T	R	A
A	A	G	Á	T	M	O	C	E	E	C
L	K	D	U	R	A	L	Z	Í	A	I
P	O	L	Y	S	T	Y	R	É	N	V
O	B	E	Ľ	D	E	E	M	K	I	O
N	O	Y	M	O	R	T	S	Í	V	R
E	R	V	L	S	I	Y	R	N	O	O
F	Ý	O	A	K	Á	L	U	I	R	B
S	V	K	T	A	L	É	D	L	U	E
O	L	I	A	T	I	N	A	H	S	L

beľ, cín, kov, rez, agát, lata, ruda, trám, doska, dural, ingot, jadro, olovo, strom, topoľ, hliník, liatina, výrobok, borovica, materiál, surovina, fenoplast, polyetylén, polystyrén

Riešenie osemsmerovky:

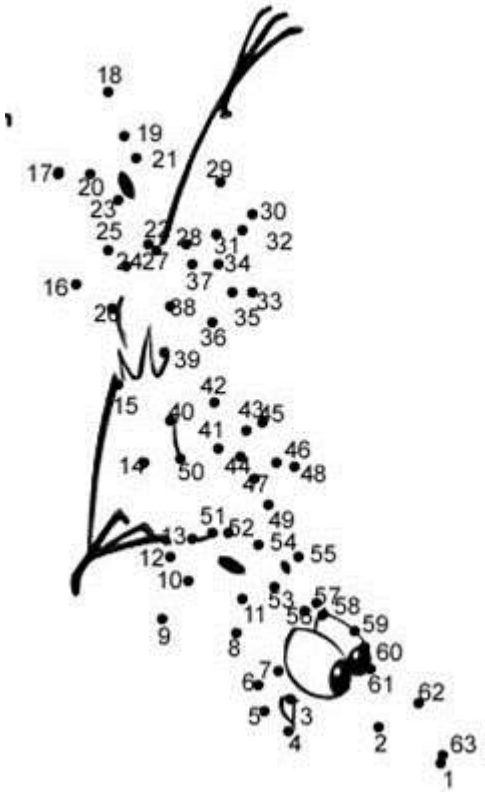

Pani učiteľka sa pýta:
- "Tak, deti, koľko je dva plus dva?"
Prihlási sa Anička:
- "Tisíc."
- "Nie, Anička, tisíc to nie je."
Prihlási sa Jožko:
- "Utorok."
- "Nie, Jožko, utorok to nie je."
Prihlási sa Móricko:
- "Štyri."
- "Vynikajúco. Povedz ostatným, ako si to vypočítal."
- "To je jednoduché. Tisíc mínus utorok je štyri."

Janko sa učil rátať do desať. Príde zo školy a hovorí mame učili sme sa rátať do desať. Tak narátaj 12346789a10. A kde si nechal päťku v žiackej knižke.